

516

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 7 kwietnia 2006 r.

w sprawie współdziałania między organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie zwalczania chorób zakaźnych

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa formy i tryb współdziałania między organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie zwalczania chorób zakaźnych, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi lub z ludzi na zwierzęta, zwanych dalej „chorobami zakaźnymi”.

§ 2. W zakresie zwalczania chorób zakaźnych, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi i z ludzi na zwierzęta, współdziałają:

1) na obszarze kraju:

- a) Główny Inspektor Sanitarny,
- b) Główny Lekarz Weterynarii,
- c) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;

2) na obszarze województwa:

- a) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny,
- b) wojewódzki lekarz weterynarii,
- c) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony środowiska;

3) na obszarze powiatu:

- a) państwowy powiatowy inspektor sanitarny,
- b) powiatowy lekarz weterynarii,

c) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony środowiska;

4) na obszarze przejść granicznych:

- a) państwowy graniczny inspektor sanitarny,
- b) graniczny lekarz weterynarii.

§ 3. 1. W ramach współdziałania przy zwalczaniu chorób zakaźnych organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Inspekcji Weterynaryjnej, udostępniają sobie okresowo, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał, zbiorcze informacje epidemiologiczne, epizootiologiczne i opracowania statystyczne.

2. Współdziałanie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska, w zakresie ich ustawowych kompetencji, polega na:

- 1) wspólnym likwidowaniu ognisk zakażeń i chorób zakaźnych;
- 2) wzajemnym udzielaniu pomocy w przypadku wystąpienia zagrożenia epidemicznego lub epizootiologicznego w zakresie:
 - a) współpracy laboratoriów diagnostycznych przy wykonywaniu badań diagnostycznych,
 - b) diagnostyki laboratoryjnej poprzez przekazywanie próbek diagnostycznych pobranych od ludzi, zwierząt oraz ze środowiska do laboratoriów diagnostycznych w celu przeprowadzania badań laboratoryjnych lub weryfikacji wyników badań diagnostycznych,
 - c) wymiany kadry i specjalistów zatrudnionych w poszczególnych inspekcjach;

3) ustalaniu sposobu wykorzystania posiadanych sił i środków, które mogą zostać przeznaczone do zwalczania chorób zakaźnych i zakażeń;

4) prowadzeniu akcji informacyjnej w zakresie bezpieczeństwa zdrowia publicznego;

5) organizowaniu i przeprowadzaniu wspólnych szkoleń pracowników organów, o których mowa w § 2, z zakresu zwalczania chorób zakaźnych.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 220, poz. 1901).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135.

3. W przypadku zagrożenia wystąpienia choroby zakaźnej, o której mowa w § 4 ust. 1 oraz § 5 ust. 1, choroby odzwierzęcej, o której mowa w § 7 ust. 1, zmian w środowisku naturalnym, mających lub mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej i Inspekcji Ochrony Środowiska uzgadniają sposób postępowania przy zwalczaniu tych chorób, w szczególności wydają wytyczne, zalecenia i inne dokumenty o charakterze informacyjnym.

§ 4. 1. W przypadku:

1) otrzymania zawiadomienia o rozpoznaniu albo powzięciu podejrzenia o zachorowaniu człowieka na:

a) pryszczycę,

b) gorączkę doliny Rift,

c) wściekliznę,

d) węglik,

e) brucelozę,

f) gruźlicę u osób mających kontakt ze zwierzętami gospodarskimi,

g) tularemie,

h) gorączkę Q,

i) chorobę wywołaną zakażeniem *E. coli* (szczepy werocytotoksyczne i enterokrwtocenne) lub

j) grypę, wywołaną zakażeniem wirusem H5N1,

2) otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu w materiale biologicznym pobranym od człowieka obecności biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących choroby, o których mowa w pkt 1

— państwowy powiatowy inspektor sanitarny zgłasza ten fakt, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii oraz współpracuje z nim w celu zwalczania tych chorób.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

1) nazwę choroby zakaźnej;

2) nazwę biologicznego czynnika chorobotwórczego, jeżeli został zidentyfikowany;

3) datę rozpoznania choroby zakaźnej albo datę powzięcia podejrzenia o zachorowaniu na chorobę zakaźną lub datę stwierdzenia obecności biologicznego czynnika chorobotwórczego;

4) miejsce zamieszkania osoby, u której rozpoznano chorobę zakaźną albo powzięto podejrzenie o zachorowaniu lub stwierdzono obecność biologicznego czynnika chorobotwórczego;

5) miejsce pobytu osoby, u której rozpoznano chorobę zakaźną albo powzięto podejrzenie o zachorowaniu lub stwierdzono obecność biologicznego czynnika chorobotwórczego.

§ 5. 1. W przypadku rozpoznania albo powzięcia podejrzenia o zachorowaniu na salmonelozę, listeriozę, kamylobakteriozę, jersiniozę, włośnicę lub o zatruciu jadem kiełbasianym, laszczkami zgorzeli gazowej lub toksyną gronkowcową, co najmniej 2 osób, jeżeli ponadto zachodzi podejrzenie, że źródłem zachorowania są zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego albo źródłem zakażenia pokarmowego są środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego, państwowy powiatowy inspektor sanitarny zgłasza ten fakt, w terminie 24 godzin od rozpoznania albo powzięcia podejrzenia o zachorowaniu na chorobę zakaźną co najmniej 2 osób, właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii oraz współpracuje z nim w celu zwalczania tych chorób lub zatruc.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

1) nazwę choroby zakaźnej;

2) nazwę biologicznego czynnika chorobotwórczego, jeżeli został zidentyfikowany;

3) datę rozpoznania choroby zakaźnej;

4) miejsce zamieszkania osób, u których rozpoznano chorobę zakaźną;

5) miejsce pobytu osób, u których rozpoznano chorobę zakaźną;

6) liczbę zachorowań, w tym u dzieci do lat 14;

7) liczbę osób hospitalizowanych, w tym dzieci do lat 14;

8) wskazanie prawdopodobnego lub potwierdzonego nośnika biologicznego czynnika chorobotwórczego oraz domniemane miejsce pochodzenia tego nośnika.

§ 6. Państwowy powiatowy inspektor sanitarny przesyła kopie zgłoszeń, o których mowa w § 4 ust. 2 i § 5 ust. 2, państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, który, w zależności od oceny stopnia zagrożenia epidemiologicznego, ustala, w porozumieniu z organami Inspekcji Weterynaryjnej, sposób postępowania na szczeblu województwa w celu zwalczania tych chorób.

§ 7. 1. W przypadku:

1) wykrycia u zwierząt:

- a) pryszczycy,
- b) gorączki doliny Rift,
- c) wąglika,
- d) gruźlicy,
- e) brucelozy u bydła, kóz, owiec i świń,
- f) gąbczastej encefalopatii bydła,
- g) trzęsawki owiec,
- h) wysoce zjadliwej grypy ptaków (d. pomór drobiu),
- i) tularemii,
- j) wścieklizny,
- k) włośnicy,
- l) gorączki Q lub
- m) leptospirozy,

2) stwierdzenia w materiale biologicznym pobranym od zwierząt obecności biologicznych czynników chorobotwórczych wywołujących choroby, o których mowa w pkt 1

— powiatowy lekarz weterynarii zgłasza ten fakt niezwłocznie właściwemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu oraz współpracuje z nim w celu zwalczania tych chorób.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) nazwę choroby zakaźnej;
- 2) nazwę biologicznego czynnika chorobotwórczego, jeżeli został zidentyfikowany;
- 3) gatunek zwierzęcia, u którego rozpoznano chorobę zakaźną;
- 4) datę rozpoznania choroby zakaźnej lub datę stwierdzenia obecności biologicznego czynnika chorobotwórczego;
- 5) miejsce zamieszkania posiadacza zwierzęcia, u którego rozpoznano chorobę zakaźną lub stwierdzono obecność biologicznego czynnika chorobotwórczego;

6) prawdopodobne źródło zakażenia ze wskazaniem kraju jego pochodzenia.

3. Powiatowy lekarz weterynarii przesyła kopię zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii, który, w zależności od oceny stopnia zagrożenia epidemicznego lub epizootycznego, określa, w porozumieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, sposób postępowania na obszarze województwa w celu zapobieżenia chorobom, o których mowa w ust. 1.

§ 8. W przypadku wykrycia u zwierząt gospodarskich lub w produktach pochodzenia zwierzęcego biologicznego czynnika chorobotwórczego o potencjale wywoływania zakażeń lub zatruc pokarmowych, w tym, w szczególności z rodzaju *Campylobacter*, *Salmonella*, *Listeria* lub *Yersinia*, powiatowy lekarz weterynarii zgłasza, niezwłocznie fakt wykrycia biologicznego czynnika chorobotwórczego, państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu oraz współpracuje z nim w celu zapobieżenia zakażeniom lub zatruciom pokarmowym u ludzi.

§ 9. 1. W przypadku wystąpienia zmian w środowisku naturalnym, mających lub mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej i Inspekcji Ochrony Środowiska przekazują sobie wzajemnie informacje o tych zmianach w terminie 24 godzin.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) rodzaj zdarzenia;
- 2) datę wystąpienia zdarzenia lub okres jego występowania;
- 3) zasięg terytorialny zdarzenia;
- 4) rodzaj zagrożenia dla zdrowia ludzi lub zwierząt gospodarskich.

§ 10. 1. W przypadku gdy właściwy państwowy inspektor sanitarny stwierdzi, w wyniku prowadzonego dochodzenia epidemiologicznego, że nośnikiem zakażenia lub zatrucia pokarmowego mogą być produkty pochodzenia zwierzęcego, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Państwowy inspektor sanitarny, o którym mowa w ust. 1, prowadzi dochodzenie epidemiologiczne, współpracując z właściwym organem Inspekcji Weterynaryjnej, a ich współpraca polega w szczególności na:

- 1) pobraniu prób przez powiatowego lekarza weterynarii i przeprowadzeniu badań, niezbędnych dla dochodzenia epidemiologicznego, oraz przekazaniu wyników tych badań państwowemu inspektorowi sanitarnemu;

- 2) dostarczeniu informacji dotyczących pochodzenia, przechowywania i transportu, wskazanych przez państwowego inspektora sanitarnego produktów lub zwierząt, mogących być nośnikami czynnika zakaźnego.
3. Państwowy inspektor sanitarny, o którym mowa w ust. 1, przedstawia organowi Inspekcji Weterynaryjnej sprawozdanie z przeprowadzonego dochodzenia epidemiologicznego niezwłocznie po jego zakończeniu. Sprawozdanie to nie może zawierać danych osobowych osób, u których wystąpiło zakażenie lub zatrucie pokarmowe.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *Z. Religa*